

به یاد یداله خسرو شاهی در دومین سالگرد درگذشت او

چهارم فوریه 2012 برابر است با دومین سالگرد خاموشی یداله خسرو شاهی. دوسال پیش در پنجشنبه 4 فوریه 2010 یداله خسرو شاهی بر اثر سکته مغزی در سن 68 سالگی در تبعید در بیمارستانی در لندن دیده از جهان فرو بست. با درگذشت یداله خسرو شاهی جنبش کارگری ایران یکی از فعالین صدیق، سخت کوش، متفکر و مبارز خود را از دست داد.

یداله خسرو شاهی به راستی فرزند کار بود؛ او در نوجوانی، بعد از گذراندن دوران کارآموزی، در جغرافیای داغ جنوب به اردوی کار پیوست و در پالایشگاه آبادان به عنوان کارگر فنی به کار پرداخت. در سال 1347 هنگامی که بیش از 27 سال سن نداشت به دلیل داشتن روحیه و سابقه مبارزه علیه استثمار، اجحاف و زورگویی کارفرما و اعتمادی که کارگران به او داشتند، از سوی آنان به عنوان نماینده کارگران انتخاب شد.

در اواخر دهه 40 یداله خسرو شاهی به همراه تعداد دیگری از کارگران جوان و متخصص پالایشگاه آبادان برای راه اندازی پالایشگاه تهران و کار در آنجا به تهران انتقال یافت. در پالایشگاه تهران نیز او به عنوان فعال کارگری به مبارزه خود برای بهبود شرایط کار و سازمان یابی کارگران ادامه داد. او در کنار دیگر فعالین کارگری نقشی مهم در سازماندهی و هدایت اعتصاب دو هفته ای کارگران پالایشگاه تهران در سال 1352 داشت. در جریان این اعتصاب رژیم شاه در برابر عزم و اراده کارگران متشکل مجبور به عقب نشینی شد و به بخشی از خواسته های کارگران اعتصابی تن داد؛ از جمله ساعات کار کاهش و دستمزد برای اضافه کاری ها 25 درصد افزایش یافت. اما رژیم تصمیم گرفت که انتقام پیروزی کارگران را از رهبران اعتصاب بگیرد. بعد از اعتصاب یداله خسرو شاهی توسط ساواک شاه دستگیر و در دادگاه فرمایشی ابتدا به دو سال و سپس در دادگاه تجدید نظر، به ده سال زندان محکوم شد.

در پاییز 1357 با اوج گرفتن انقلاب ایران، یداله خسرو شاهی پس از سپری کردن چهار سال ونیم در زندان رژیم سلطنتی به همراه تعداد دیگری از زندانیان سیاسی آزاد شد. کارگران پالایشگاه تهران با دسته های گل از او و دیگر کارگران آزاد شده استقبال کردند. هنگامی که در جریان انقلاب ایران، کارگران نفت، دست به اعتصاب زدند و شیرهای نفت را بستند، شعار "کارگر نفت ما، رهبر سر سخت ما" به یکی از شعارهای انقلاب تبدیل شد. یداله خسرو شاهی به راستی نمونه برجسته ای از آن رهبران سر سخت بود.

او که در نتیجه انقلاب مردم از زندان آزاد شده بود، به دنبال مبارزه کارگران نفت برای برگشت به کار کارگران زندانی، به سر کار برگشت. در این زمان کارگران نفت موفق شدند شورای کارکنان صنعت نفت را ایجاد کنند. یداله پر شورتر از همیشه به مبارزه خویش برای دست یابی کارگران به خواسته هایی که برایش انقلاب کرده بودند، ادامه داد. اما پاسداری از حاکمیت سرمایه، که رژیم اسلامی آن را وظیفه خود قرار داده بود برایشان ایجاب می کرد که انقلاب در خون فرو نشاندند. انقلاب شکست خورد و کارگران سرکوب شدند. در جریان سرکوب، بگیر و ببند ها و کشتار سال 60، یداله خسرو شاهی یک بار دیگر دستگیر و زندانی شد.

یداله خسرو شاهی بعد از تحمل چهار سال حبس و شکنجه در زندان جمهوری اسلامی، با قرار وثیقه پانصد هزار تومانی از زندان آزاد و سپس مجبور شد که کشور را ترک کند.

خارج از کشور اما برای او پایان کار نبود. او در تمام مدتی که در تبعید زیست با فعالین کارگری در ایران و کشورهای مختلف ارتباط داشت. مبارزات کارگران در ایران و جهان را به دقت دنبال می کرد و تا آنجا که توان داشت می کوشید که به کارگران در مبارزه شان یاری رساند. کوشش دایمی برای متشکل کردن فعالین کارگری در خارج از کشور، کوشش مدام در تاثیر گذاری فکری بر سیر مبارزات کارگری و انتقال تجربه بسیار پر بار خود به کارگران در ایران از راه نوشتن، سخنرانی و گفتگو با رسانه های عمومی، بخشی از فعالیت های او در این عرصه بود.

اما شاید بتوان گفت که یکی از مهمترین کارهای او در خارج از ایران، کوشش برای شناساندن جنبش کارگری ایران به تشکلات کارگری در کشورهای مختلف جهان بود. او سهم ارزنده ای در بازتاب مبارزه کارگران ایران در خارج از کشور و کسب حمایت تشکلات کارگری از مبارزه کارگران و فعالین کارگری در ایران داشت. باور او براین ضرورت آنچنان ژرف و استوار بود که هیچ مانع زبانی، فرهنگی و ملی نمی توانست سد راه کوشش های مداوم و خستگی ناپذیر او در این راه باشد. او این کار را وظیفه نمی دانست بلکه این فعالیت جزئی بسیار مهم از زندگی اش بود. بطور کلی زندگی و مبارزه در نزد یداله از هم جدا نبودند. او نمی توانست باشد اما علیه سرمایه، استثمار، سرکوب و بی حقوقی مبارزه نکند. او برآستی یک فعال و رهبر سوسیالیست در جنبش کارگری بود.

یداله از نخستین فعالین "اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران" بود و تا واپسین لحظات زندگی در راه پیش برد وظایف و اهداف آن با تمام نیرو تلاش کرد. اما فعالیت ها و تاثیر گذاری های یداله گسترده بسیار فراتری را در بر می گرفت. او به کل طبقه کارگر ایران و جهان تعلق داشت و قلبش با ضرب آهنگ جنبش کارگری، با افت و خیزهای آن و امید به پیروزی این جنبش علیه سرمایه داری در جهان می طپید. نام یداله در تاریخ جنبش کارگری ایران و جهان پایدار خواهد ماند.

یادش همواره گرامی و راهش پر رهرو باد.

اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

۴ فوریه ۲۰۱۲

info@workers-iran.org

<http://www.etehadbinalmelali.com>